

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НОРМАТИВНИХ ПОКАЗНИКІВ ЯКОСТІ ТА БЕЗВІДМОВНОСТІ РОБОТИ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ОБЛАДНАННЯ

Алімов О.М., Шоненко Д.В.

Науковий керівник – В.А. Бантковський, доцент

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка, 61050, Харків, Московський проспект, 45,
кафедра "Технологічні системи ремонтного виробництва"

тел. (8-057) 732-73-28, E-mail: kafedraTSRP@i.ua; факс (8-057) 700-38-88

У практиці роботи машинобудівних підприємств оцінка якості ремонту обладнання базується на вимозі відповідності найважливіших параметрів відремontованого обладнання його паспортним даним або стандартам і технічним умовам. Для кожного виду технологічного обладнання існують свої найважливіші параметри, ступінь відновлення яких в процесі проведення ремонту обумовлює його якість.

Метою поточного ремонту є досягнення лише певного, заздалегідь заданого рівня роботоздатності обладнання, що дозволяє запобігти можливій відмові в роботі до проведення чергового ремонту.

На момент проведення поточного ремонту, як правило, ще зберігається та якість обладнання, яка була досягнута в результаті проведення попередніх ремонтних впливів (середніх і капітальних ремонтів). На якість відремontованого обладнання також впливає надійність конструкції самого обладнання, обсяг внутріціклових витрат на технічне обслуговування та інші показники. Некоректність і необ'єктивність одного підходу до оцінки якості поточних і капітальних (середніх) ремонтів впливає ще й з того, що вони мають різні цілі і наслідки.

Досягнутий в процесі поточного ремонту рівень відновлення роботоздатності обладнання може бути розрахований на основі використання системи показників, які враховують вплив поточного ремонту на окремі характеристики роботи обладнання. В систему таких показників можуть бути включені: рівень відновлення технічної готовності обладнання, рівень відновлення технічних параметрів обладнання, і рівень відновлення показників надійності роботи.

Дані необхідні для розрахунку показників, що характеризують ступінь відновлення працездатності відремontованого обладнання, необхідно брати не за весь ремонтний цикл його експлуатації, а тільки за ту його частину ремонтного циклу, протягом якої зберігається якість відремontованого обладнання, досягнута в результаті проведення поточного ремонту, а саме до чергового планового (капітального, середнього, поточного) ремонту.

Запропонована система показників у своїй сукупності, найбільшою мірою відображає цілі, які ставить перед собою поточний ремонт, а тому досить виважено і об'єктивно характеризує рівень відновлення (відтворення) втраченої роботоздатності відремontованим технологічним обладнанням.

1. Сільськогосподарська техніка. Методи економічного оцінювання техніки на етапі випробовування ДСТУ 4397:2005. Видання офіційне.- Київ: Держспоживстандарт України, 2005.-16с.

2. Оптимізація виробництва в машинобудуванні: навчальний посіб. Для студентів закл. вищ. освіти / Н.М.Колпаченко, О.В.Сайчук, В.К.Аветісян та ін.. – Харків: Діса плюс, 2020. – 250с.

3. Економіка підприємства: навчальний посіб. Для студентів закл. вищ. освіти / Н.М.Колпаченко, О.В.Сайчук, В.К.Аветісян та ін.. – Харків: Діса плюс, 2019. – 277с.